

Rezumat Executiv

Redresarea mai puternică și mai amplă a Europei...

Redresarea europeană se consolidează și se amplifică considerabil. Creșterea PIB-ului real este proiectată a ajunge la 2,4 procente în 2017, de la 1,7 procente în 2016, înainte de a se relaxa până la 2,1 procente în 2018. Acestea constituie revizuirii mari în sensul majorării – 0,5 și 0,2 puncte procentuale pentru 2017 și, respective, 2018 – în raport cu *Proгноza Economică Mondială din Aprilie*.

... contribuie considerabil la creșterea globală.

Redresarea europeană are efecte asupra restului lumii, contribuind semnificativ la creșterea globală. În câteva economii avansate și în multe economii emergente, ratele șomajului au revenit la nivelurile anterioare crizei. În cele mai multe economii emergente europene creșterea salariilor este în prezent una robustă. În multe părți ale Europei însă, creșterea salariilor este lentă în pofida șomajului în scădere.

Riscurile sunt mai echilibrate acum, fiind însă orientate în sens negativ pe termen mediu.

Riscurile par a fi mai echilibrate pe termen imediat, ele fiind însă orientate în sens negativ pe termen mediu. Pe termen scurt, redresarea poate fi mai puternică decât proiecția. Dar sustenabilitatea acestei reveniri este încă discutabilă. Pe termen lung, este probabil ca tendințele demografice negative și productivitatea redusă să țină pe loc creșterea. Perspectiva este supusă de asemenea unor importante riscuri interne și externe de sens negativ.

Factorii de politici ar trebui să profite de redresare.

Factorii de politici ar trebui să profite de perspectivele îmbunătățite pentru a reclădi rezervele și a spori capacitatea economiei de a crește și de a absorbi șocurile. Multe economii avansate și emergente trebuie să reducă deficitele fiscale ce se mențin la niveluri încă mari, într-o manieră favorabilă creșterii. Această sarcină este importantă mai ales pentru cei a căror datorie publică are un nivel ridicat, având în vedere probabilitatea ca ratele dobânzilor să crească în timp. În cazul țărilor cu poziții fiscale mai puternice, spațiul disponibil ar trebui utilizat pentru sporirea potențialului de creștere și susținerea reformelor structurale. Deocamdată, politica monetară se poate menține flexibilă în cea mai mare parte a Europei, datorită presiunilor inflaționiste modeste. Dar, acolo unde creșterile salariale s-au accelerat, băncile centrale trebuie să fie pregătite să reducă treptat stimulul pentru a menține anticipațiile inflaționiste ferm ancorate.

Să mențină politica monetară flexibilă în majoritatea țărilor.

Politicile structurale trebuie să revigoreze convergența, care a încetinit în perioada ce a urmat crizei, și să majoreze potențialul de creștere. Prioritățile diferă de la țară la țară.

Pentru multe economii avansate, se impun progrese mai rapide pe linia reformelor structurale pentru a se spori creșterea productivității, spre exemplu, prin creșterea competitivității piețelor produselor și îmbunătățirea condițiilor de pe piața muncii, precum și prin educație și instruire. În ceea ce privește moștenirea lăsată de criză, curățarea bilanțurilor băncilor cu probleme continua să fie o prioritate.

Să avanseze pe linia reformelor structurale pentru a spori productivitatea și a rezolva urmările crizei.

Trebuie făcut mai mult în direcția consolidării Uniunii Europene (UE), în mod deosebit a rezistenței la șocuri a Euro zonei. Aceasta presupune definitivarea uniunilor bancară și a piețelor de capital și dezvoltarea capacității fiscale a zonei Euro de a oferi un mecanism de stabilizare macroeconomică. În paralel, este necesar să se acționeze în direcția rezolvării moștenirilor sectorului bancar și a implementării cu rigurozitate a reglementărilor fiscale comune.

În economiile emergente, este necesară îmbunătățirea continua a mediului de afaceri. După o perioadă de recuperare rapidă a decalajelor, țările din regiune s-au confruntat, în general, cu o reducere considerabilă a ritmului de convergență cu celelalte țări mai avansate din Europa. Pentru o re-accelerare a convergenței, accentul ar trebui să fie pus pe generația următoare de reforme, mai ales reforme instituționale și de guvernanță.

Instituțiile și guvernarea sunt esențiale pentru productivitate și pentru o creștere incluzivă

Instituțiile sunt esențiale pentru creștere, iar cadrul legal este o instituție fundamentală și un element vital pentru mediul de afaceri. Instituțiile puternice sunt de natură să genereze condiții echitabile care promovează concurența, contribuie la menținerea și atragerea personalului calificat și asigură o creștere incluzivă și durabilă. Având la bază experiența Europei Centrale, Estice și Sud-Estice din ultimii 25 de ani, Capitolul 2 oferă unele detalii despre cum ar putea țările să îmbunătățească eficacitatea sistemelor lor judiciare. S-au înregistrat multe progrese, dar s-au produs și stagnări. O distribuție mai egală a resurselor și oportunităților, o capacitate mai puternică a statului și o mai bună transparență generează sisteme de justiție mai independente, mai imparțiale și mai eficiente. UE și Consiliul Europei au contribuit la catalizarea reformelor, dar durabilitatea acestora a depins mai mult de factorii naționali. Pe mai departe, reformele ar trebui să se concentreze pe politici ferme privind concurența, pe reducerea barierelor comerciale și de acces și pe politici fiscal redistributive, de natură să lărgască oportunitățile. Persoanele ce ocupă funcții publice trebuie selectate și numite strict pe bază de merite. Pe lângă garantarea libertății de informare, transparența poate fi sporită prin oferirea de informații privind performanțele guvernamentale, utilizare resurselor publice, interesele financiare și structura acționariatelor.

Mai buna distribuție a resurselor, creșterea capacității statului și a transparenței favorizează sisteme de justiție mai eficiente.

**Reducerea ÎNP prin
acțiuni de
supraveghere, prin
îmbunătățirea
regimurilor de
faliment și insolvență
și prin accelerarea
procedurilor judiciare
va contribui la
impulsionarea
creditării și creșterii în
Balcanii de Vest.**

În Capitolul 3 se abordează provocările specifice sectorului bancar cu care se confruntă economiile din Balcanii de Vest. În multe feluri, băncile din această regiune încă resimt efectele unui ciclu de creditare marcat de variații excesive (de tip boom and bust). Această moștenire creează constrângeri pentru creșterea creditării într-un moment în care aceasta este mai necesară ca oricând. În majoritatea țărilor din regiune, ponderile creditului în PIB sunt încă sub potențial și nu dau prea multe semne de creștere. Factorii de politici ar trebui să acționeze pe mai multe fronturi. Împrumuturile neperformante pot fi reduse și rentabilitatea poate fi sporită prin analize ale calității activelor și prin planuri de acțiune în materie de supraveghere. Bazele de finanțare pot fi consolidate printr-o mai bună comunicare cu băncile mamă și supraveghetorii local și prin diversificarea surselor de finanțare. Rezolvarea regimurilor precare în materie de faliment și insolvență, îmbunătățirea sistemelor cadastrale și accelerarea procedurilor judiciare lente ar trebui să contribuie la diminuarea impedimentelor structurale în calea creșterii creditării.